

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . K 28.—
za pol leta 13.—
za četrt leta 6.50
za en mesec 2.20
za Nemčijo celoletno . 29.—
za ostalo inozemstvo . 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . K 24.—
za pol leta 12.—
za četrt leta 6.—
za en mesec 2.—
V upravi prejemam mesečno K 1.70

SLOVENEK

Inserati:

Enostolpna petlitrsta (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat 13 "
za trikrat 10 "
za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice:

enostolpna petlitrsta (72 mm)
30 vinarjev.

Izhaja:

vsak dan, izven nedej in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. —
Avstr. poštne bran. račun št. 24.797. Ogrske poštne
bran. račun št. 26.511. — Upravniškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Za slovensko poroto v Trstu.

Politično društvo »Edinost« je sklicalo v nedeljo, dne 10. t. m. shod v Narodni dom, da protestira proti krivicam, ki se gode tržaškimi Slovincem zadnji čas glede sestave porotne liste. Do 1000 narodnih bojnikov se je zbralo točno ob deseti uri in popolnoma zasedlo gledališko dvorano. Pazljivo so sledili izvajanjem govornikov in odobrvali njihove korake, kar so pokazali z gromovitim ploskanjem.

Predsednik društva dr. Vilfan otvori zborovanje in izjavi, da je namen shoda manifestirati za naše pravice. Očitati nam bodo, da vlačimo politiko v sodno dvorano, toda tega ne delamo mi, ampak naši nasprotniki.

Glavni referat je imel dr. Slavik. Tržaški magistrat je sprejel v letošnjo porotno listo izmed 1740 oseb samo 80 takih, ki so zmožni tudi slovenskega jezika, toda teh 80 je označil za zmožne samo italijanščine in le 6 med njimi tudi slovensčine, čeprav je v Trstu sagem ¼ prebivalcev Slovencev. Tako niso znali slovenskega po magistratni listi tržaški narodnjaki dr. Gregorin, dr. Pertot, dr. Martinis itd. Proti taki listi je vložil poročevalec reklamacijo na magistrat v slovenskem jeziku in zahteval, da se sprejme v listo 160 izpuščenih Slovencev. Ta je pa bila vsled političnih razlogov odbita, ker se je glasila v magistratu nerazumljivem jeziku, čeprav je isti že večkrat priznal slovenski jezik za deželni jezik. Isto je že mnogokrat povedalo tudi državno sodišče. Italijani pa nam hočejo te pravice vzeti in zahtevajo, da se vrše porotne obravnave kakor do sedaj, samo v italijanskem jeziku, kar je pa nepostavno. Naše neposredno kazensko postopanje zahteva, da obtoženec direktno govori s sodnikom, v nasprotju s posrednim postopanjem, ki je veljalo preje in po katerem je sodnik sodil na podlagi mu predloženih aktov. Direktno postopanje je pa v popolnem obsegu le mogoče, če sodnik razume jezik obtoženca. Če pa to ni mogoče, se zasliši obtoženca potom tolmača. Te pa naš zakon pozna le za tuje, nedeželne jezike. Deželne jezike pa morajo sodniki poznati. Četudi imamo dobre tolmače, ne bodo ti nikoli takih izjav dali, kakor dotični, za katere so govorili. Po zakonu se je treba ozirati pri izbiri porotni-

kov na zmožnost jezikovne izobrazbe itd. Mi ne zahtevamo nič drugega, kot izvršitev zakona, ker drugače se ne more soditi. Mi si sploh želimo, da ne bi imeli nikoli nobene slovenske porotne obravnave in da bi prišli pred poroto samo Italijani. Pač nam priznajo Italijani slovensko razpravo v privatnih tožbah; kjer se gre pa za hujše kazni, nam pa to pravico odrekajo. Potrebno je, da tu posežemo nekoliko v postopanje pri napravljanju porotnih list. Zupanstvo zaznamuje osebe, ki so zmožne biti za porotnike. Proti tej listi se lahko vloži reklamacija, ki jo reši v prvi instanci komisija, ki jo postavi zupanstvo in v drugi instanci okrajno glavarstvo. Tako sestavljena lista se izroči okrajnemu glavarstvu, oziroma magistratu, ki zaznamuje najzmožnejše osebe. Deželna sodnija potem določi letno listo, ki pa lahko spuščene osebe na novo vpiše. Proti tej odredbi ni nobene pritožbe. Pri nas pa se je nadalje sledeče zgodilo. Pritožil sem se na odbito reklamacijo magistrata na namestništvo, ki je moji zahtevi ugodilo. Odredilo je in naročilo namestniškemu svetniku, da se prepriča o zmožnosti predlaganih 160 oseb in poročilo o tem izroči deželnemu sodišču. Na podlagi porotne liste in te namestniške odredbe, po kateri se je preko magistrata sprejelo v porotno listo še 71 oseb, ki znajo tudi slovenski, je deželno-sodna komisija, obstoječa iz dveh slovenskih in dveh italijanskih sodnih svetnikov ter iz treh italijanskih zaupnikov sestavila letno listo, v katero je prišlo mnogo slovensčine in hrvaščine zmožnih oseb. Tako je bilo za službeno listo za porotne obravnave meseca marca, med 36 glavnimi porotniki, izžrebanih 26 porotnikov Slovencev.

Italijanski advokati so za to izvedeli šele, ko so bili povabljeni k porotnim obravnavam. Vzdignili so velik hrup in se pritožili na višje deželno sodišče, ki je pa žalibože njihovi želji ugodilo. Zaukazalo je deželnemu sodišču, naj sestavi novo porotno listo na podlagi prvotne magistratne brez ozira na reklamacijo govornika in odredbo namestništva. Ta odločba je v nesoglasju z ono iz leta 1908, ko se je pritožil dr. Gregorin zoper listo deželnega sodišča, katera pritožba je bila odbita. Takrat so se sklicevali na § 11. k. r., po katerem res ni mogoče nobena pritožba proti deželnosodni listi, sedaj so pa rekli, da je po § 15. k. r. nadsodišču dovoljeno, kontrolirati delovanje deželne-

ga sodišča, čeprav to izključuje § 11. por. zak. Obe odredbi, iz leta 1908 in letos, so na škodo Slovincem. Tako je namreč prepričanje italijanskih sodnikov. To čutimo tržaški Slovenci vedno. Nadalje pravi višje deželno sodišče, da je službena lista nepravilno sestavljena, da pa obdolženci ne bodo trpeli preveč škode, naj deželno sodišče brez ozira na namestništveno odredbo na podlagi prvotne magistratne liste sestavi novo. Nepravilnost pa se je zgodila v tem, da je namestništvo na reklamacijo poročevalcevo preko magistrata izročilo odredbo sprejetja reklamiranih oseb deželnemu sodišču. Res je lepo, da ima deželno nadsodišče ta obzir v korist obtožencev, a žalostno je, da bodo ravno zaradi omenjene malenkostne formalnosti ti reveži čakali na obravnavo najmanj še en mesec dni. Kar je deželnosodna komisija napravila, je bilo popolnoma pravilno, saj se je to zgodilo na izreden odlok justičnega ministrstva. Lista je bila popolnoma pravilna. Bili so v njej sami sposobni porotniki. Pritožili smo se sedaj na najvišje sodišče, od katerega pričakujemo zakonite rešitve. Mi pa tukaj zbrani najodločnejše protestiramo proti takemu nezakonitemu postopanju. Zahtevamo, da se bo sodilo pravično, temeljito, po zakonu.

Rybač konstatira, da to zborovanje svedoči, da niso le slovenski tržaški odvetniki za slovensko poroto, ampak da zahteva to tržaško ljudstvo. Laška poslanca dr. Gasser in dr. Pittacco sta zahtevala od dr. Sylvestra posredovanja kot državnozbornskega predsednika, kar je velika netaktnost. Ko se je temu posmehoval vse parlament, sta izjavljala, da sta bila pri njem le kot odvetnika. Žalibože je slišal, da smatrajo gosposdije, ki so merodajni v našem vprašanju, to za politično stvar in da se bodo s tem bavili le, če jim bo reklo ministrstvo. Politično delajo to vprašanje tržaški magistrat in odvetniška zbornica, ki bi pa morala biti nevtralna. Tržaška porota je sploh znana. Zupajo ji samo laški liberalci in Mazzinijanci. Ko se gre za slednje, državno pravdnštvo vedno predlaga delegacijo kakega drugega sodišča. Omenja borbe za doseg slovenskih pravic rpi okrajnem, deželnem in trgovskem sodišču. Pri porotnih obravnavah bomo zaenkrat še zapostavljeni, toda upamo, da se na boljše obrne.

Na predlog dr. Vilfana se sprejmejo sledeče resolucije:

1. Tržaški Slovenci, zbrani na tem shodu, najodločnejše protestirajo, da bi obdolžence, ki ne razumejo laškega jezika, sodili italijanski porotniki.

2. Obžalujejo, da je deželno nadsodišče razveljavilo od deželnega sodišča pravilno sestavljeno porotno listo.

3. Poklicani faktorji naj na to delajo, da se bo porotna lista sestavljala po zakonu.

Shod ljubljanskih državnih uslužbencev

vseh kategorij se je vršil v soboto zvečer v dvorani hotela »Ilirija«. Shodu je bil isti namen kot zadnjič shodu uradnikov: zahtevati uvrstitev mesta Ljubljane v I. razred aktivitetnih doklad. Zborovalce je pozdravil sklicatelj gosp. Frank, nakar je bil soglasno izvoljen za predsednika starosta ljubljanskih državnih uslužbencev gosp. Al. Breskvar, za zapisničarja pa gosp. H. B. Scher. Gospod predsednik je v svojem nagovoru povdral današnji boj za obstanek, ki ga povzroča naraščajoča draginja. Nihče torej ne more zameriti, če se tudi državni uslužbenci bore za pobiljške. Upa, da bodo s pomočjo ljudskih zastopnikov dosegli zahtevano.

Nato je obširno in temeljito referiral g. Rado Šturm: Mogočno gibanje valovi po svetu med delavskimi vrstami za zboljšanje gmotnega položaja. Delavci se poslužujejo štrajka, nam to orodje ne pristoji. Navezani smo na petičije, na memorandum, na poslanca in na — gluho vlado. Službena pragmatika leži v postelji neozdravljivega bolnika in vzela jo bo skoro gotovo sušica. Napram nam je vlada jako ozkosrčna — veliko dela se od nas zahteva, namestu zboljšanja dobivamo nove odredbe. Pri tem trpe vse kategorije državnih uslužbencev. Če pade kedaj za nas kaka drobtinica, tedaj nam z mogočnimi odtegljaji še to vzamejo, kar so dali. Državnim uslužbencem v Ljubljani se godi velika krivica, da nas ne uvrste v prvi razred aktivitetnih doklad. Za to so dani vsi predpogoji, ki jih določa zakon. Ljubljana ima sama brez predmestij 42.000 prebivalcev, torej več kot jih zahteva zakon za I. kategorijo aktivitetnih doklad. Kljub vsem opetovanjem tozadevnim zahtevam pa je ostala vlada gluha. Na petičijo, ki se je vložila pred dvema leti, vlada še do danes ni odgovorila. (Ljubljana ima pač vedno »pridne« in

LISTEK.

H. Sienkiewicz:

V peščen puščavi.

Prevedel dr. Leopold Lénard.

(Dalje.)

VI.

Gospoda Rawlison in Tarkowski sta res pričakovala otrok, toda ne med peščenimi griči Vadi-rayana, kamor nista imela niti veselja niti potrebe potovati, ampak popolnoma v drugi strani, v mestu El-Fachem, nad kanalom iste-ga imena, pri katerem sta ogledovala pred letom končana dela. Razdalja med El-Fachem in Medinet iznaša v zračni črti petinštirideset kilometrov. Ker pa ni neposredne zveze in je treba potovati na El-Vasta, kar je še enkrat tako daleč, je naredil gospod Rawlison, ko je pregledal železniški vožni red, sledeči načrt:

»Hamis je odšel predvčeraj,« je rekel Tarkowskemu, »in v El-Vasta do-bil vlak, ki gre v Kairo, torej je v Medinet danes zjutraj. Otroci se pripravijo v eni uri. Ako odidejo proti poldne, morali bi čakati na nočni vlak, ki gre ob Nilu, ker pa nisem dovolil Nelki potovati po noči, bodo odrinili danes zju-

traj in bodo tukaj po zahodu solnca.«

»Da,« rekel je Tarkowski, »Hamis se mora nekoliko odpočiti, Stanko bo seveda ves zakepel, toda kadar se gre za Nelko, je mogoče vedno računati nanj. Sicer sem mu pa tudi pisal, naj ne potujeta po noči.«

»Vrlo dečko in zaupam mu popolnoma,« je odvrnil Rawlison.

»Jaz tudi. Kljub svojim raznim napakam je Stanko odkritega značaja in nikdar ne laže, ker je pogumen, lažejo pa samo bojazljivi. Tudi odločnosti mu ne manjka in če se bo s časom nekoliko pomiril, mislim, da bo lahko živel na svetu.«

»Brez dvoma. Kar se pa tiče živahnosti, mislim, da tudi ti nisi bil drugačen v tvojih letih?«

»Priznati moram, da ne,« odvrnil je smeje se gospod Tarkowski. »Toda zdi se mi, da nisem bil tako poln zupanja v sebe, kakor on.«

»Nu, bo že prešlo. Za sedaj pa boš zadovoljen, da imaš takega dečka.«

»Ti pa, da imaš tako sladko in ljubko stvarico, kakor je Nelka.«

»Bog naju blagoslovi,« odvrnil je Rawlison ginjeno.

Prijatelj sta si stisnila dlani, potem sta začela pregledavati načrte in proračune kanalskih del. Pri tem delu jima je pretekel čas do večera.

Ob šestih, ko se je že storila noč, sta bila na postaji in hodeč po peronu, sta se naglo razgovarjala o otrokih.

»Lepo vreme, toda hladno,« odzval se je gospod Rawlison. »Bog ve, če je Nelka vzela s sabo toplo obleko?«

»Stanko bo o tem mislil in Dinah tudi.«

»Meni je pa žal, da nisva šla sama v Medinet, namesto da jih sem kličeva.«

»Saj veš, da sem ti to svetoval.«

»Vem, in ako bi nama ne bilo treba odto potovati dalje na jug, bi bil temu pritrtil. Izračunal sem pa, da bi nama pot vzela mnogo časa in bi zamogla biti manj časa skupaj z otrokoma. Sicer ti pa priznam, da me je Hamis nagovoril, da bi ju dal sem pripeljati. Rekel mi je, da ju je silno vesel in bi bil srečen, ako bi mogel iti ponje. Saj se ne čudim, ako sta se mu priljubila . . .«

Pogovor so pretrgali signali, ki so naznanjali prihod vlaka. Čez nekaj trenutkov so se v temi prikazale ognjene oči železniškega stroja, obenem se je razleglo njegovo težko sopenje in dihanje.

Vrsta razsvetljenih vagonov se je pomaknila ob peronu, se zazibala in obstala.

»Nisem jih videl pri nobenem oknu,« je rekel Rawlison.

»Morda sede kje notri in pridejo takoj ven.«

Popotniki so začeli izstopati, toda bili so skoraj izključno Arabci, ker El-Fachem razun lepih palmovih in akacijevih gajev nima nič posebnega. Otroka nista prišla.

»Hamis je najbrže zamudil vlak v El-Vasta,« spregovoril je s tonom slabe volje Tarkowski, »ali je pa zaspal po nočnem potovanju in pridejo šele jutri.«

»Morebiti,« odvrnil je nemirno gospod Rawlison. »Mogoče je pa tudi, da je kateri izmed nju obolel.«

»Stanko bi v tem slučaju brzojavil.«

»Kdo ve, če naju ne čaka brzojavka v hotelu?«

»Pojdiva!«

Toda v hotelu nista zvedela ničesar. Gospod Rawlison je postajal vedno bolj nepotrpežljiv.

»Veš, kaj bi se še moglo zgoditi?« rekel je Tarkowski. »Ako je Hamis zaspal, ni maral tega priznati otrokom in je prišel do nju šele danes in jim povedal, naj odpotujejo jutri. Pred nama se bo pa izgovarjal s tem, da ni razumel najinega povelja. Za vsak slučaj brzojavim Stanku.«

»ugledne« liberalne poslance. Opomba uredništva.) Leta 1908 je vlada razdelila v višji razred aktivitetnih doklad osem mest, med temi inomost z 41.000 prebivalci, vstevši predmetja. Inomost sam na sebi pa ima 36.000 prebivalcev. Ljubljana je že takrat brez predkrajev štela 37.000 prebivalcev, če pa prištejemo Moste, Vič, Šiško, pa dobimo 17.000 prebivalcev več. Po zadnjem ljudskem štetju pa ima Ljubljana sama 42.000 prebivalcev. Vse je postalo dražje in tiste, ki nižjih državnih uslužbencev pri njihovi zahtevi ne razumejo, vprašam, kako more rodbinski oče n. pr. z 80 K preživljati svojo rodbino? Če se v službi napravi najmanjši prestop, so s paragrafi takoj tukaj, če pa kak paragraf govori v naš dobrobit, tedaj pa ta paragraf ne eksistira. Govornik opisuje nato draginjo stanovanj in življenja v Ljubljani. Ceneje je na Dunaju, v Trstu, Pulju. Upravičeni zahtevi ljublj. uslužbencev se lahko ugodno brez sklepa državnega zbora, ker zanje govori zakon. Plače bi se malenkostno zvišale. Za slučaj, da se uvrsti mesto Ljubljana v prvi razred aktivitetnih doklad, bi dobili zvišano aktivitetno doklado: 1. uradniki: v XI. razredu za 72 K letno več, v X. razredu za 96 K več, v IX. razredu za 120 K letno več, v VIII. razredu za 142 K letno več, v VII. razredu za 161 K letno več. (Klici: Čim manjši si, manj dobiš!) 2. Oficiantje, ki služijo od 3 do 6 let, za 60 K letno več, od 6 do 10 let za 90 K letno več, od 10 let naprej za vsako kvadrantjo za 120 K letno več. 3. Poduradniki: v I. stopnji za 150 kron letno več, v XI. stopnji za 270 K letno več. 4. Sluge: v I. stopnji za 135 K letno več, v XI. stopnji za 240 K letno več, kakor sedaj v II. razredu aktivitetnih doklad. Gospod Rado Šturm je predlagal končno resolucijo, ki zahteva, kakor sedaj v II. razredu aktivitetnih doklad, in to začeni s 1. januarjem 1911. (Dobro-klici in ploskanje govorniku.)

Predlagana resolucija je bila soglasno sprejeta in izvoljena tudi deputacija, ki ponese resolucijo k deželni predsedniku. V deputacijo so bili izvoljeni gospodje: Frank, Šturm, Zalesjak, Lovrenčič, Košenina, Marinko. Nato je gospod predsednik zaključil shod.

Državnega poslanca dr. Ravniharje na ta shod državnih uslužbencev ni bilo, dočim je na uradniškega prišel. Škode radi tega ne bo nobene, kajti celo uradniki so bili zadnjič soglasnega mnenja, da bi bilo bolje, da bi ga ne bilo na uradniški shod, ker ga je s svojim politiziranjem na strogo stanovskem shodu silno polomil. Značilno pa je vsekakor, da ima ljubljanski državni poslanec čas igrati po Belokrajini »neodvisnega kmeta«, za shod ljubljanskih državnih uslužbencev pa ni imel časa.

Iz Hrvaške.

Generalna dijaška stavka v Zagrebu. Radi preganjanja dijakov v Karlovcu, Sušaku, Bakru, Vinkovcih in Osijeku so proglasili dijaki vseh zagrebskih srednjih šol splošno stavko. Do 2000 dijakov je šlo spremljanih od ogromne množice ljudstva na vseučilišče, kjer se je vršil shod in posvetovanje za nadaljnje postopanje. »Domago-

ječ« Jelavić je opozarjal dijaštvo, kako naj se ponasa, da ne da povoda vladi za disciplinarno postopanje. Popoldne se je vršil shod dijaštva v »Kolu«, na katerega so prišli tudi zastopniki iz Sušaka in Bosne. Na shodu se je določil odbor, ki naj vso stvar premisli in stori potem sklepe, ki bodo obvezni za celotno dijaštvo. Po shodu se je razvil po mestu manifestacijski obhod. Na trgu bana Jelavića se je dijaštvo mirno razšlo. — Včeraj se je štrajk razširil. Stavkujočim so se pridružile tudi pravniške in učenci deželne obrtne šole. Popoldne se je vršil na vseučiliščnem trgu shod, katerega se je udeležilo do 4000 dijakov in drugih. Na shodu so odposlanci skupnega odbora izjavili, da je došla iz Sušaka in Bakra brzjavna vest, da se je dijaštvo obljubilo, da ne bode nobeden izključen, ampak le disciplinarno kaznovani. Sprejeta je bila resolucija, v kateri se izraža preganjanjem tovarišem popolno solidarnost, se obljublja vladi, da se cela akcija v mnogo večjem obsegu ponovi, če vlada ne bo držala danih obljub in se končno zahvaljuje akademikom, časopisju in meščanstvu v tej borbi. Ranjenemu Sahinagiću se je poslal v Sarajevo pozdrav. Po shodu je šla ogromna množica na Illico, kjer se je moral ustaviti vsak promet. Tam so dostojno manifestirali in se nato vrnili na Vseučiliški trg, kjer sta govorila akademika Budak in Klobasica in en srednješolec. Med govori so zbirali dijaki in učence za hrvaške šole. Po shodu se je dijaštvo med pevanjem narodne himne in burnim odobravanjem meščanstva razšlo. — Danes so se vsi dijaki vrnili v šole.

Shod v Brodu na Savi. Včeraj popoldne se je vršil v Brodu na Savi shod, katerega se je udeležilo do 3000 ljudi vseh strank. Govorili so socialisti Demetrovič, koalicijski Robinač in poslanec tega okraja pravaš dr. Prebeg, ki je poudarjal, da je nagodba izvor vsega zla. Stranka prava je storila korake, da to zlo odpravi. Ti koraki temelje na slogi Hrvatov in Slovencev. Sprejeta je bila resolucija, ki obsoja sedanji mažarski sistem v Hrvaški. Zahteva združenje vseh hrvaških dežel in splošno tajno volivno pravico. Govoril je še akademik Piškorič o zagrebskih demonstracijah, na kar se shod zaključil. Po shodu so bile bučne manifestacije. Mir se ni kalil.

Cuvajev položaj. »Reichspost« prinaša vest, da bo vsled odstopa grofa Khuena demisijski tudi Cuvaj. List spravlja to vest v zvezo s pisanjem uradnih »Narodnih Novin«, v katerih se postavlja Cuvaj na stran Khuena, a proti vladi in smatra vsled tega njegov položaj za nevzdržljiv.

Italijansko-turška vojska.

Pri Sejd Abdulahu Lahy poraženi.

Carigrad, 11. marca. (Uradno.) Turško vojno ministrstvo objavlja iz Bengazija 3. t. m.: Oddelek 75 rednih vojakov in prostovoljcev je v zasedi napadel dve laški stotniji. Boj je trajal, da je solnce zašlo. Sovražnik, ki je veliko ljudi izgubil, je bil pozneje ojačen in je živahno s topovi streljal. Naši vojaki in prostovoljci so na zahodnem delu naše postojanke napadli sovražnika, ki

je na to ukazal trobiti umikanje. V tem trenutku so se pojavile reserve sovražnika, 6 pehotnih bataljonov, ena poljska baterija, dve gorski bateriji, tri havbične baterije in več strojnih pušk. Lahy so prodirali proti našemu levemu krilu. Mi smo sovražnika z vso silo napadli in ga prisilili, da je bežal. Zasedovali smo ga do njegovih utrd. Sovražnikove izgube so zelo velike. Mrtev je stotnik Ocanti in poročnik Orlandi 35. pešpolka, en kapitan in en podporočnik 26. pešpolka. Mi smo izgubili 3 mrtve in 3 ranjene vojake in 21 mrtvih ter 40 ranjenih prostovoljcev.

Lahom se v Ain Zari slabo godi.

Bolognski list »Resto del Carlino« poroča iz Tripolisa: Ker razsaja v Ain Zari malarija, Lahy Ain Zari s svojimi 12.000 vojaki težko vzdržujejo. Sklenili so zato, da zgradi močno utrdbo in jo z dvema bataljonoma zasedejo. Poleg dveh bataljonov ostaneta v utrdbi ena baterija in štiri strojne puške. Zgradili so tudi železnico med Tripolisom in Ain Zari.

Sultan zapusti Carigrad.

Ker se Turki boje, da Lahy Dardanele napadejo, nameravajo dvor sultana premestiti v Malo Azijo.

Strašna epizoda iz vojske v Tripolisu.

Inomost, 11. marca. »Innsbrucker Nachrichten« poročajo: V zgornjo-lahsko občino Sabado ali Pladen ob tirolski meji se je iz Tripolisa vrnil k svoji materi neki vojak. Mati ga je veselo obljela. Sin je imel oblečeno suknjo in je mater prosil, da naj mu jo sleče. Ko je mati suknjo slačila, je pa opazila, da je sin izgubil obe roki. Mati je strahu omedlela in čez nekaj trenutkov umrla.

Lahy v Tripolisu.

Znani generalfeldmaršal Colmar baron von der Goltz objavlja članek, v katerem se peča z laško-turško vojsko, ki traja zdaj že pet mesecev, en mesec manj kakor leta 1870/71 francosko-nemška vojska. Pisatelj pravi, da pravzaprav nihče ne zna, kako da laško-turška vojska konča. Položaj von der Goltz tako-le opisuje: »Pri Tripolisu stoji laška glavna moč: 40.000 do 45.000 mož, kjer so Lahy najdalje prodirali v deželo. Zasedli so namreč Tadjuro, ki leži 18 km (dobre tri ure) od mesta, južno Tripolisa, 15 km, Ainzaro in zahodno Gagareš, ki leži 7 km od Tripolisa (približno pet četrti ure hoda). Nemški maršal sodi, da je ta prostor primeroma precej veliko večbališče in da je to zelo malo, ker je po Lahih formalno anektirana dežela še enkrat večja kakor Nemčija. Turki in Arabci stoje v oazi Sanzur, 10 km zahod. od mesta Tripolisa, Lahy so opustili svoj načrt, da zasedejo Suaro, 110 km od Tripolisa, ki je važen kraj, ker vodi tu karavanska cesta v notranjo deželo. Južno in vzhodno stoje Turki in Arabci pol dne hoda ob vznožju gorovja in ob obrežju pri Šidiju. Pri Homsu stoji 5000 Lahov, pri Bengasiju in Derni pa močan armadni zbor, ki ima en del vojakov tudi pri Mirsi Tobraku, blizu Solluma. Turki in Arabci so gospodarji okoli teh krajev, kjer so se pozimi bili neprestani boji, ne da bi bili mogli Lahy prodirati, če izvezamo Homs, kjer se je Lahom posrečilo, da so zasedli gorovje Merghab, ki je obvladujejo veliki topovi laških vojnih ladij. Goltz sodi,

da bo trajalo še precej časa, predno Lahy osvoje še ostalo Tripolitanijsko. Tako Goltz.

»Il Matino« nadaljuje svoje članke, ki ne zakrivajo nezadovoljnosti laškega lista z »velikimi« uspehi Lahov v Tripolisu. Piše tudi: Turkom in Lahom se enako godi. Ne eden, ne drugi ne more vojske v drugo državo zanesti. Velikanske odgovornosti laška vlada ne more zatajiti. Pomanjkljive diplomatične, politične in vojaške priprave so uničile uspeh laške premoči nasproti sovražniku. Danes se Turki in Lahy z enakim orožjem bore. Upi Lahov so jalovi. Turkom se ni potreba pehati, da vzdržujejo v Tripolisu guerila vojsko. Uprava Tripolisa in Cirenajke je stala pred vojsko Turke okroglo šest milijonov, nekaj malega več jih zdaj vojaka velja. O Italiji se to ne more trditi. Ko smo pred meseci imeli tam doli v Afriki 50.000 mož, je finančni minister priznal, da nas vojska vsak dan stane poldrug milijon. Vračunali pa niso stroškov za živila, premog, municijo in za druge potrebščine. General Caneva pa zdaj zahteva, da se število vojakov v Afriki poviša na 120.000 in če potrebno, na 150.000 vojakov. Gotovo se zato stroški vsak dan za en milijon povišajo. Povišali so se pa tudi gotovo stroški mornarice, edino prometno sredstvo za prevoz med Afriko in Italijo. Upoštevati se tudi mora, da se bodo vojne ladje vsled trajne službe precej obrabile. Ne pretiravamo, če trdimo, da bo Lahe podjetje v Tripolisu stalo letno eno milijardo. Kam pridemo, če se bo moral Canevov načrt izvajati eno, dve ali tri leta.

SEJA GOSPOSKE ZBORNICE.

V soboto popoldne je zborovala gosposka zbornica. Predsednik knez Windischgratz se spominja umrlih članov gosposke zbornice Aleksandra pl. Pecza, dr. Vlacava Škarde, grofa Belegarda in pl. Praudana. Zelo toplo se spominja predsednik tudi rajnega grofa Aehrenthala. Zbornica nato odobri zakonski načrt, ki tiče ureditev islama in zakonski načrt o pomnoževalnih aparatih. Minister notranjih stvari dr. Heinold odgovarja na interpelacijo grofa Latourja glede na bivše častnike, ki so prestopili k policiji in obljubil, da hoče vlada delati na to, da zadovolji tako bivše častnike kakor tudi policijske konceptne uradnike.

Nemško nacionalni poslaniški krogi delajo na to, da bi se najuglednejši člani ustavoverne stranke v gosposki zbornici udeleževali tudi posvetovanj nemško narodne zveze. Tudi češki člani gosposke zbornice, približno 20, žele, da bi se udeleževali sej Češkega kluba, kakor je to že več let običajno pri poljskih članih gosposke zbornice.

SAMOSTOJEN NASTOP ČEŠKIH SOCIJALNIH DEMOKRATOV PRI OBČINSKIH VOLITVAH NA DUNAJU.

Zaupniki češke socialnodemokratske stranke so sklenili, da po vseh okrajih kandidirajo poslanca Tomaška. Zanj bodo glasovali tudi drugi Čehi, ki postavijo v ostalih volivnih razredih samostojne kandidate. Da glasilo nemške judovske socialne demokracije divja, je samoobsebi umljivo.

: Naročajte „Slovenca“ . :

»Jaz pa mudirju v Fayum.«
Čez nekaj trenutkov sta odšli dve brzjavki. Res, da še ni bilo vzroka vznemirjati se, vendar sta inženirja, pričakujoča odgovora, preživela nemirno noč in rano zjutraj sta bila že na nogah. Odgovor od mudirja je prišel šele okrog desete ure in se je glasil sledeče:

»Poizvedoval na postaji. Otroka sta odpotovala včeraj v Gharak-el-Sultani.«

Lahko se razume, kakšno začudenje in jeza se je polastila obeh očetov pri tej nepričakovani novici. Nekaj časa sta gledala drug na drugega, kakor da ne bi razumela besed brzjavke, potem je pa Tarkowski, ki je bil človek nagle jeze, udaril z dlanjo na mizo in rekel:

»To je Stanko naredil, toda jaz ga bom že odučil takih reči.«

»Tega ne bi se nadejal od njega.« odvrnil je oče Nelke.

Nekaj trenutkov pozneje je pa vprašal:

»Kaj pa Hamis?«

»Ali jih ni več našel in ne ve kaj početi, ali je šel pa za njima.«

»Tako mislim tudi jaz.«

Uro pozneje sta že odpotovala v Medinet. V šotorih so povedali, da sta odšla tudi kamelnika, na postaji so pa potrdili, da se je odpeljal Hamis z otrokoma v El-Gharak. Stvar je postajala vedno bolj zamotana in razjasniti to je bilo mogoče samo v El-Gharaku.

Na tej postaji šele se je začela odkrivati strašna resnica.

Postajenačelnik, oni zaspani Egipčan s temnimi očali je povedal, da je videl dečka okrog štirinajst let in osemletno deklico z nemladjo zamorko, ki so odhajali v puščino. Ne spominja se, če je bilo vseh velblodov osem ali devet, toda zapazil je, da je eden bil upehan, kakor od dolge poti, dva beduina sta pa tudi imela vse mokro okrog sedel — spominja se tudi, da mu je eden izmed kamelnikov, ko je ogledoval karavano, rekel: da sta to otroka Angležev, ki so nekoliko prej odpotovali v Vadi-ryan.

»Ali so se ti Angleži vrnili?« vprašal je Tarkowski.

»Da, vrnili se zvečer z dvema ubitima volkoma,« odvrnil je načelnik »in začudilo me je, da se ne vračajo skupaj z otrokoma. Toda nisem jih vprašal zakaj, ker to ne spada v mojo službo.«

Ko je to povedal, je odšel po svoji dolžnosti. Med tem pripovedovanjem je postalo obličje Rawlisonovo belo kot papir. Z motnim pogledom se je ozrl na prijatelja, snel klobuk, dvignil dlan k spotenemu čelu in se opotekel, kakor da bi padal.

»Rawlison, saj si vendar mož!« zaklical je Tarkowski. »Naša otroka sta uropana. Treba ju rešiti.«

»Nelka! Nelka!« ponavljal je nesrečni Anglež.

»Nelka in Stanko! to ni Stankova

krivda. Zvabili so ju tu in oropali zavratno. Kdo ve, zakaj? Morda radi odkupnine. Hamis je gotovo pri zaroti. Idris in Gebhr tudi.«

Sedaj se je spomnil, kar mu je povedala Fatma, da sta oba Sudanca iz rodu Dangelov, v katerem se je rodil tudi Mahdi in da iz istega rodu izhaja tudi Hamisov oče Haidigi. Pri tej misli mu je za trenutek srce obstalo v prsih, kajti spoznal je, da sta otroka bila najbrže oropana ne radi odkupnine, ampak da ju zamene za rodbino Smaina.

Toda kaj bodo z njima delali sopteniki zlovražnega proroka? Skriti se v puščini ali kje nad bregom Nila ne morejo, kajti v puščini bi vsi pomrli lakote in žeje. Nad Nilom bi jih pa brez težave ujeli. Morda zbeže z otrokoma celo k Mahdiju.

Ta misel je Tarkovskega napolnila s strahom, toda odločni bivši vojak je hitro prišel spet do samozavednosti in v mislih je začel preresetavati vse, kar se je zgodilo, a obenem pa iskati sredstev rešitve.

»Fatma,« premišljeval je, »ni imela nobenega povoda maščevati se niti nad nama, niti nad nesrečnima našima otrokoma, ako so ju toraj uropali, storili so očitno zato, da bi ju izročili Smainu. V vsakem slučaju smrt jima ne grozi. To je sreča v najini nesreči, mesto tega ju pa čaka strašna pot, ki jima zamore biti pogubna.«

Svoje misli je takoj povedal prijatelju, potem je pa govoril dalje:

»Idris in Gebhr, kot divja in nemurna človeka, si predstavljata, da so Mahdijeve čete že nedaleč, toda Kartum, kamor je Mahdi že prišel, je oddaljen od tod dvatisoč kilometrov.

To pot morajo storiti ob Nilu in se ne smejo od njega oddaljiti, sicer bi kamele in ljudje poginili od žeje. Pojdi takoj v Kairo in prosi kediya, naj pošlje brzjavke na vse vojaške postaje in naj se začne lov ob desnem in levem bregu reke. Šejkom ob bregovih obljubi veliko nagrado, da ulove begunce. Po vaseh naj zadrže vsacega, ki se bliža po vodo. Na ta način morata Idris in Gebhr pasti v roke oblasti, midva pa dobiva otroka nazaj.«

Rawlisonu se je pomirila njegova vroča kri.

»Pojdem,« rekel je. »Ti zločinci so pozabili, da je angleška vojska pod načelstvom Wolseleya, ki gre na pomoč Gordonu z vedno potjo in jih bo odrezala od Mahdija. Ne uidejo. Ne morejo uiti! Takoj pošljem brzjavke našemu ministru, potem se pa odpeljem. Kaj misliš pa ti?«

»Brzjaviti za dopust in ne bom čakal na odgovor, ampak pojdem takoj za njimi ob Nilu do Nubije, da bom vodil preganjanja.«

»Toraj se morava srečati, kajti iz Kaire bom storil jaz isto.«

»Dobro! sedaj pa na delo.«

»Z božjo pomočjo!« odvrnil je Rawlison.

(Dalje.)

UGIBANJA O ODSTOPU VOJNEGA MINISTRA AUFFENBERGA.

Berolin, 11. marca. (Zas.) »Vossischer Zeitung« poroča: Tu sodijo, da vojni minister Auffenberg v doglednem času odstopi, ker stanje pogajanj o brambni preosnovi ni ugodno. Auffenberg ne bo delegacijam več poročal. Sodijo, da sledi Auffenbergu prvi sekčni načelnik vojnega ministristva vitez Krobotin.

STAVKA ANGLEŠKIH RUDARJEV IN RUDARJI OB RUHRI.

Angleški rudarji še vedno stavkajo. Danes se odloči, če se stavka nadaljuje ali konča. Angleška vlada je namreč povabila zastopnike rudarjev in rudnikov k skupni konferenci. Če se sporazumljenje doseže, ni gotovo, ker lastniki rudnikov izjavljajo, da načela o najnižji plači ne bodo priznali. Iz Nemčije dohajajo poročila, da vlada tudi v premogokopih med rudarji ob reki Ruhri razpoloženje za stavko. Če izbruhne stavka ob Ruhri, bo prizadehtih tudi več tisoč slovenskih delavcev, ki delajo po rudnikih in plavžih ob Ruhri. Iz Bochuma se poroča, da prično rudarji ob Ruhri stavkati prve dni tega tedna in da jih bo stavkalo nad 200.000. Razpoloženje za stavko pa vlada tudi med francoskimi in ruskimi rudarji. Danes došla poročila o nameravani stavki ob Ruhri slovejo:

Essen, 11. marca. Včeraj so tu zborovali rudarji, ki so sklenili, da prično danes stavkati.

Bochum, 11. marca. Rudarji so prinesli včeraj iz rudnikov domov rudarske obleke in črevlje, iz česar se sklepa, da prično rudarji danes stavkati. Pruska vlada je odposlala v kraje ob Ruhri nad 7000 policistov in orožnikov.

Waldenburg, 11. marca. »Waldenburger Neues Tagblatt« poroča, da spodnješlezski lastniki rudnikov od 1. aprila nadalje plače rudarjem prostovoljno povišajo.

Douai, 11. marca. Sodi se, da prično danes rudarji v Douaiju stavkati.

Berolin, 11. marca. V premogokopih ob Dombrovi stavkajo premogokopi.

RUSIJA IN AVSTRIJA.

Berolin, 11. marca. »Vossische Zeitung« poroča iz Peterburga: Tu so razširjene med vojaškimi krogi govore o resnih zapletljajih Rusije z Avstro-Ogrsko. »Vossische Zeitung« beleži ta poročila z vso rezervno.

KAKO SE GODI FRANCOSKI DUHOVŠČINI?

»Univers« piše: Župnik je danes najemnik. Danes je tukaj, jutri tam. Njegovo stanovanje nima nobene preteklosti, nobenih spominov, nobene zveze z njegovim poklicom, nima imena. Župnišče je izginilo. Župnik je najemnik kakor vsi drugi. V dveh tretjinah vseh škofij je tako. Škof de Dorfort iz Langresa je obiskal svoje duhovnike in se prepričal, da so brez postrežbe, živijo od danes do jutri in si morajo sami kuhati, če kaj imajo. Obljubil jim je 600 frankov na leto, pa sam ne ve, kje jih bo vzel. S 600 franki naj žive in se oblačijo! Slabše kot dninarji. V 40 dieceh nimajo župniki več kot 300 do 400 frankov na leto, ki jih dobe od škofa.

Kaj se godi na Portugalskem?

Iz Lizbone se poroča:

26. februarja je republikanska liga portugalskih žen priredila romanje na pokopališče, da položi vence na grobove morilcev kralja Karlosa in njegovega sinu. Pri tej priliki je predsednica Maria Silva v svojem govoru morilce slavila, češ, da so se žrtvovali za vstajenje domovine in jih postavila portugalski mladini za sijajen zgled ter pozivljala portugalske matere, naj svoje sinove v tem zmislu vzgoje!

Vlada je vse škofove za dve leti iz njihovih škofij pregnala in jih zdaj povrh tega še vsakega na 4000 M globe obsojila. Če ne plačajo, bodo zaprti. Obsodba zoper lizbonskega patriarha je še izrečena, a še ni objavljena, ker se vlada boji ljudstva. Bati se je najhujšega.

Republikanska vlada je uvedla nove davke, ki so ljudstvo zelo vznevoljili. Izdatki nove vlade so za veliko milijonov večji, kakor so bili izdatki za časa monarhije. List »Os Ridiculos«, satiričen tednik, piše, da je republika veliko bolj intolerantna, kakor je bila monarhija. Celo republikani da pravijo, da je to republika, ki dela republikanom le sramoto. Ljudi zapirajo, ne da bi bili kaj krivi, povsod mrgoli špijonov, vlada samo laže in laže. Ljudstvo vlada le izsesava.

Med republikani samimi vlada hud boj. Na eni strani so karbonarji, na čelu jim Machado Santos, na drugi pri-

stati Alfonza Costa. Machado Santos trdi, da so ga njegovi nasprotniki hoteli že večkrat umoriti.

Luč iz zapada!

Značilen za portugalske razmere je posebno ta-le dogodek: Državni pravdnik je tožil več ljudi zaradi »upora«. Reveži so že od septembra preteklega leta ječali v podzemskih ječah. Zdaj so jih porotniki oprostili, ker se jim ni dala nobena krivda dokazati. Sodruga pa, ki je bila pri razpravi navzoča, je hotela planiti na porotnike, sodnike in branitelje. To je tista sodruga, ki jo vlada plačuje. Pošteni ljudje nočejo več igrati krvnike in celo sodišča so se ojunčila, sodruga pa jih hoče terorizirati dalje.

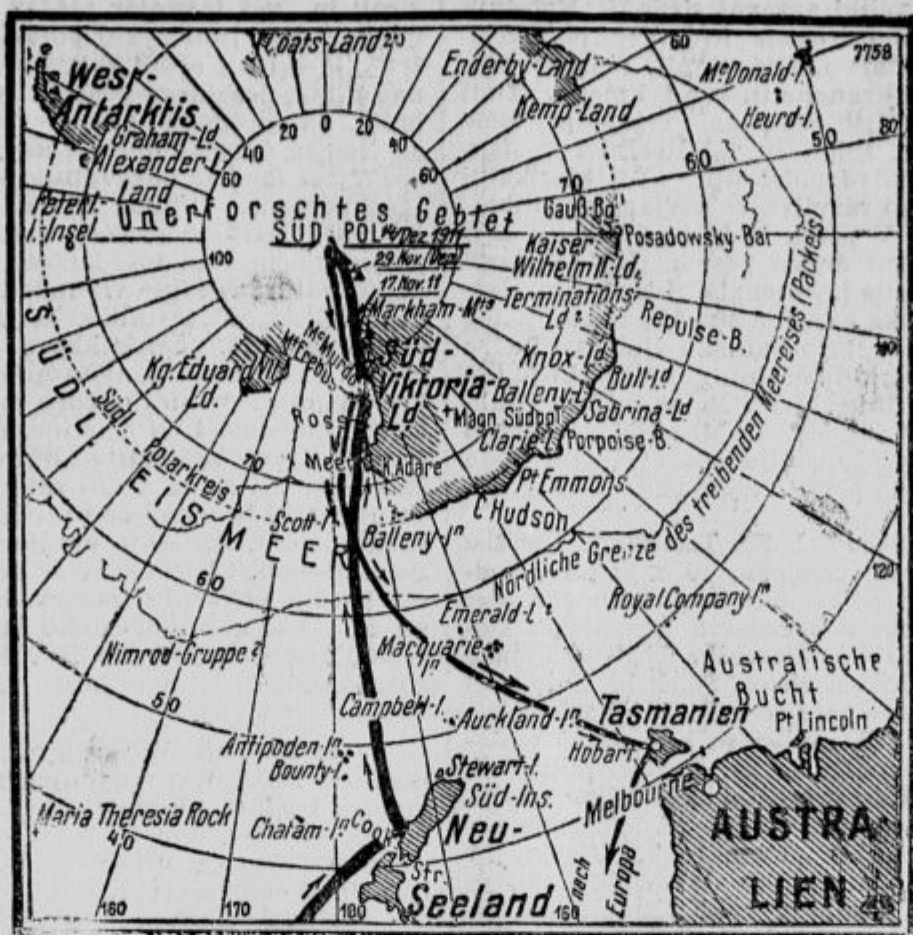
K občinskimi volitvam v Radečah.

Radeče, 7. marca 1912.

Kranjski liberalci so do pičice povsod enaki. Kakor so mojstri v zabavljanju čez deželno upravo, tako tudi nič ne zaostajajo v obrežanju zoper občinsko gospodarstvo. Povsod po deželi, kjer jih je še kaj, zavijajo resnico in napadajo naše moze. Na tak način se borijo tudi pri nas v Radečah. Sedaj za časa volitev so se naenkrat izpreobrnil kar v misijonarje in so nas začeli učiti v 9. številki »Slov. Doma« krščanske ljubezni. Ni pa še dolgo od tega, kar so pisali da je prav, ker se njihovo gasilno društvo ni udeležilo običajnega sprejema knezoškofa ob priliki blagoslovljenja cerkve, da, še pohvalili so ga v »Narodu« in zapisali, da njih »gasilno društvo ni za to tukaj, da bi delalo parado klerikalnim in cerkvenim prereditvam«. O misijonarjih so pa pisali, da so prišli pohujševati našo mladino. Zdaj si lahko napravimo sodbo o njihovi »globoki vernosti«.

Kar se tiče občinskega gospodar-

stva, nam je lahko odgovoriti na vprašanje, kdo je slabo gospodaril, zapravljaj in obremenil občino s tisočaki, ali prejšnji liberalni ali sedanji odbor S. L. S. Vsem je znano, da je novo ljudsko šolo v Radečah dal postaviti liberalni občinski odbor. Ni pa morebiti znano, vsaj liberalcem ne, da je bila s tem občina obremenjena za okroglih 60.000. Pa kakšna je ta stavba! Zidala se je brez vsakega nadzorstva od strani občine. Zato je bil podjetnik tako prijazen, da je rabil namesto apnene malte blato. In kmalu so se pokazale posledice te vzorne zgradbe. V septembru lanskega leta sta pri odborovi seji sporočila gg. župan in nadučitelj, da se je na oboku pokazala razpoka in da je nevarnost, da se obok podre. Isto je potrdil vladni inženir in zahteval, da se nemudoma popravi in odstrani nevarnost. Odbor se je zgražal nad tako slabim in dragim delom ter ostro prijel navzočega takratnega župana A. Wetza, ki je v svojem zagovoru sam priznal, da se ni brigal za šolo, ampak da je pustil podjetniku delati, kar se mu je ljubilo. Pri isti seji poroča gosp. nadučitelj, da je šola brez vode; ima čez 500 otrok, vodnjak pa, ki je občino stal veliko svoto, je popolnoma suh. Zato je bilo treba novega oboka in napeljave vodovoda. Tako je po krivdi liberalnega odbora ta poprava stala občino okrog 3000 kron! To pa še ni vse. Kako imenitno so vodili liberalni očetje občino, dokazuje tudi dejstvo, da niso vedeli za tirintev v znesku 400 kron. Sedanji občinski odbor je to zasledil in iztirjal kapital in obresti zadnjih treh let, ostale obresti v znesku okoli 180 kron pa je občina izgubila vsled nemarnosti liberalnega odbora. Staro šolo je prodal liberalni odbor za slepo ceno 10.000 kron. Občino je stala šola pa 34.000 kron. Liberalni prvaki so to-

K Amundsenovi poti na južni tečaj.

rej oškodovali občino za celih 24.000 K. Govore naj te številke, kdo je zapravljaj, kdo spravil v dolg občino? Če je sedanji odbor kupil Klavžarjevo hišo in si za to moral ta znesek izposoditi, s tem pač ni ničesar zapravil, ker hišo proda lahko vsak trenutek dražje. Kakor zabavljajo čez vse, tako tudi čez plemenske bike, kateri so prišli v občino po zaslugi zavednega in delavnega načelnika kmetijske podružnice g. Josipa Ravnikarja. Da g. Ravnikar ne bo iskal hvale in priznanja pri liberalcih, to vemo sami. Da pa znajo ceniti njegovo delo drugi resnejše misleči, dokazuje to, da je bil letos izvoljen v odbor Kmetijske družbe. Sicer pa obsojajo liberalci sami sebe, ko imenujejo do 800 kil težke bike podgane. S tem kažejo le svojo nevednost in slepo sovražstvo do vsega, kar bi moglo kmetu koristiti. Zato pa bodo tudi vsi kmetje pokazali v petek, dne 15. marca, da znajo ceniti delo naših mož in volili sledeče odbornike: Prvi razred (bele glasovnice): Vitez pl. Gutmansthal, grajščak na Dvoru. 2. Ferdinand Piatnik, prokurist Njivice. 3. Dr. Alojzij Homan, okrožni zdravnik, Radeče. 4. Matija Kržan, posestnik, Vrholvo. 5. Simončič Janko, tajnik okrajne posojilnice, Radeče. 6. Zidar Jakob, posestnik, Gorenjce. 7. Breznikar Janez, posestnik, Jelovo. 8. Strniša Anton, posestnik, Žebnik. Namestniki: 1. Sotlar Anton, trgovec, Radeče. 2. Medvešek Franc, mizar, Radeče. 3. Strnad Ferdinand, posestnik, Brunk. 4. Selevšek Ignacij, posestnik, Podkraj. — Drugi razred (modre glasovnice): 1. Laharnar Franc, posestnik, Dobrava. 2. Medvešek Janez, posestnik, Podkraj. 3. Rozman Franc, posestnik, Radeče. 4. Simončič Janez, posestnik, Hotomež. 5. Rižnar Jakob, posestnik in župan, Radeče. 6. Peternel Miha, posestnik, Dobrava. 7. Rant Fr., nadučitelj, Radeče. — Namestniki: 1. Ravnikar Jurij, gostilničar in posestnik, Radeče. 2. Sotlar Janez, posestnik, Log. 3. Plazar Martin, posestnik, Brunska gora. 4. Kranjc Janez, posestnik, Gorenjce. — Tretji razred (rdeče glasovnice): 1. Ravnikar Josip, posestnik, Njivice. 2. Simončič Anton, posestnik in gostilničar, Brod. 3. Podlesnik Maks, trgovec, Radeče. 4. Kranjc Janez, posestnik in gostilničar, Vrholvo. 5. Hiersche Franc, župnik, Radeče. 6. Šketako Ignacij, posestnik, Močilno. 7. Knave Franc, posestnik, Jelovo. 7. Mavc Janez, posestnik, Praprotno. — Namestniki: 1. Novak Anton, posestnik, Njivice. 2. Mrožar Franc, posestnik, Radeče. 3. Kožar Matija, posestnik, Vrholvo. 4. Sotlar Franc, posestnik, Žebnik.

Odkrilje južnega tečaja.

Ves svet gleda danes na Norveško, ki obhaja velika slavlja na čast svojemu sinu Amundsenu, ki je kot prvi postavil svojo nogo na južni tečaj in zasadi na njem norveško zastavo. Kakor znano, se je ob istem času nahajal na poti na južni pol tudi Anglež Scott s svojo ekspedicijo in Angleži so bili trdno prepričani, da jim prinese palmo odkritja južnega tečaja. Toda prekanil jih je v teh nadah Norvežan Amundsen, ki je svojo nakano izvedel nekako na skrivnem in je celo pred odhodom javnost speljal na krivo sled, češ, da je namenjen na severni tečaj. Ko se je vračal z južnega tečaja in dosegel dne 7. marca prvo luko z brzojavno zvezo Hobart v Tasmaniji, ni pustil nikogar z ladje na suho; le sam se je podal na brzojavno postajo in od tam v lastni osebi obvestil svet o svoji nekrvavi zmagi nad južnim tečajem. Prvi mu je čestital norveški kralj Hakon in potem drugi dostojanstveniki in zastopi — zanj bijejo v veselju vsa norveška srca. Tudi ostali svet se ga s priznanjem spominja in privošči Norveški njegovo zaslugi; potrti in nevoljni so le Angleži, ki so z gotovostjo zidali na svojega Scotta, o katerem pa ni od nikoder nobene vesti.

Amundsen si je za svoje potovanje izbral ladjo »Fram«, s katero je preje Nansen potoval na severni tečaj. Obnesla se je izvrstno.

Poročilo, katero je Amundsen poslal listoma »Aftenposten« in »Fyens Tegen« v Kristijaniji, slove med drugim: 1. februarja 1911. je pričelo naše delo na daljnem jugu. 1. aprila smo postavili tri zaloge. Najnižjo temperaturo smo ugotovili 13. avgusta — znašala je 53 stopinj Celzija. 8. avgusta smo nastopili pot na južni tečaj; bilo nas je osem mož s sedmimi sanmi, 90 psi in potreščinami za štiri mesece. Ker je temperatura dan za dnem padala, smo se vrnili k naši snežni koč. Drugič se nas je podalo na pot le pet mož s štirimi sanmi, 52 psi in potreščinami za štiri mesece. 17. novembra smo dosegli 85. stopinjo širine ter tu postavili glavno zalogo. Svet, na kate-

Amundsenova ekspedicijska ladja »Fram«.

Kapitan Roald Amundsen.

rega smo prišli sedaj, je bil na pogled popolnoma nemogoč za prehod. Pred nami so se dvigali gorski grebeni do 10.000 čevljev višine, ki smo morali čez nje. Mnogokrat smo bili prisiljeni delati velike ovinke. 1. decembra smo šli preko ledenega polja, polnega razpok in lukenj. Sneg je drsel in tla pod nami so ob naših korakih odmevala. Najbolj so nam še služile posebno konstruirane sani. Kraj smo nazvali »Vragova plesna dvorana«. 2. decembra smo dosegli na 87° 40' največjo višino, t. j. 10.750 čevljev nad morsk gladino. Dne 13. decembra smo bili na 89° 45' ter smo morali prihodnji dan doseči južni tečaj. 14. decembra je vel lahak južno-vzhoden morski veter — imeli smo 23 stopinj. Ob 3. uri, ko smo po našem računu dosegli svoj cilj, smo se ustavili. Zasadil sem svilen norveško zastavo in imenoval ogromno enolično ravan, ki leži na južnem tečaju, za »Deželo Haakona VII.« Natančna opazovanja so dognala 89° 55' južne širine. Šli smo še devet kilometrov proti jugu in je eno gotovo: Prišli smo tako blizu južnega tečaja, kakor je ob danih znanstvenih pripomočkih sploh mogoče. Pokrajino smo razven tega obšli v krogu 18 km. 16. dec. smo imeli krasen solnčen dan. Napravili smo šotor in potegnili norveško zastavo in prapor ladje »Fram«. Šotor na južnem tečaju smo nazvali za »Tečajni dom«. Razdalja med našim prezimovališčem in tečajem je znašala približno 1400 km. Povprečno smo torej vsak dan napravili 25 km ooti.

Južni tečaj smo zapustili 17. decembra. Vreme je bilo izborno in že januarja 1912 smo v najboljšem razpoloženju z dvema samni in 11 psi dosegli naše prezimovališče. Ekspedicijska ladja »Fram« je došla v Kitov zaliv 9. januarja. 16. januarja pa se je v zalivu pojavila japonska ekspedicija in se izkrcala na ledeni barieri tik našega prezimovališča. 30. januarja smo zapustili zaliv. Vsi smo zdravi.

Zanimivo je, kar izjavlja glede Amundsenove angliške poročila Shingleton, ki se je pred dvema letoma povrnil s potovanja na južni tečaj, kateremu je prišel jako blizu, a se je moral vendar vrniti, ne da bi dosegel cilj. O njegovi ekspediciji smo tudi v našem listu obširneje poročali. Ta mož je natančno proučil Amundsenovo poročilo in prišel do sklepa, da je Amundsen res dosegel južni tečaj. Amundsen so podpirale mnoge srečne okoliščine in ugodno vreme. Da je pa Amundsen na ravani južnega tečaja zasadil norveško zastavo in jo krstil za »Deželo Haakona VII.«, je pripisovati najbrže okoliščini, da Amundsenu ni bilo znano, da je že pred njim on — Shingleton — to ravan imenoval po kralju Edvardu VII. Amundsen je s tem, da je od mesta, kjer je zasadil zastavo, šel še 9 kilometrov proti jugu, postopal previdno in metodično ter je nedvomno odkril južni tečaj. Možna je le kaka malenkostna pomota, ki se da lahko popraviti.

Naš zemljevid je risan natančno po podatkih v Amundsenovem poročilu in kaže pot, ki je vodila Amundsen in njegovo ekspedicijo. Pripomniti je, da se je Amundsen v prvem delu svojega potovanja držal črte, po kateri je pred njim šel Shingleton.

FRANCOSKA VOJSKA V ZRAKU.

Francoski vojni minister Millerand je 5. t. m. francoski zbornici predložil zakonski načrt, po katerem naj se loči zrakoplovstvo od žene in da posluje kot samostojen del armade. Vojska v zraku bo Francoze vsako leto stala 25 milijonov. Francosko časopisje je zelo navdušeno. »Matin« je izdal celo posebno brošuro: »Naša bodočnost v zraku«, ki zahteva, da mora Francija imeti 5000 aeroplanov in 500 vojaških letalcev, kar bi stalo vsako leto malenkost 50 milijonov. Francozom bodo seveda morale tudi druge države slediti.

Dnevne novice.

— **Sijajni shodi S. L. S. v Beli Krajini.** Iz Črnomlja smo dobili danes dopoldne naslednjo brzojavko: V Črnomlju, Metliki in na Vinici so se vršili včeraj sijajni shodi Slovenske Ljudske Stranke. Govorili so dr. Šusteršič, dr. Korošec in drugi. Povsod je bilo navzočih do 400 zborovalcev. Navdušenje za Slovensko Ljudsko Stranko splošno. Tudi drugi shodi so se izborno izvršili. Ljudstvo je razburjeno radi liberalnih nasilstev in laži liberalcev.

— **Gg. zapuščine Slovenske Ljudske Stranke v Beli Krajini** lepo prosimo, naj v četrtak z vsakega volišča takoj po izidu volitve izid brzojavno sporoče na uredništvo »Slovenca«.

— **Po Beli Krajini** imajo naši liberalci vedno najhujše skomine. Mislijo, da je ondotno ljudstvo še tako boječe in odvisno, kakor tiste čase, ko so je liberalni oderuhi žulili. »Dan« kar nori n napoveduje »novo spomladi« v Beli krajini. »Vse je zeleno«, pravi, »Dan« pa tudi, če se ne motimo. Ribnikar sa-

nja o veliki agrarni stranki. Načelnik bo živinozdravnik Ribnikar, podnačelnik Lenart Lotrič, tajnik Reinsner, blagajnik Franchetti, sami kmetje. Tudi Plutov list čaka na »vstajenje« Bele krajine, sploh so vsi liberalci v slavnostnem razpoloženju. »Vsi klerikalni shodi so razbiti«, če verjamemo Ribnikarju. V petek bodo pa liberalni listi peli čisto drugo pesem. Ko bo Karel Dermastia izvoljen, bo Ribnikarju »vse-slovenska agrarna stranka« kakor snežna skopnela, belokranjsko ljudstvo pa se bo smejalo liberalnim Jurjem, ki je hodijo te dni reševati. Belokranjci te ljubljanske »kmetje« in Mazelleta predobro poznajo. Liberalni »agrarci« jih bodo dobili po grbi, da jih bodo komaj nosili.

— **Shod S. L. S. v Tomišlju.** V Tomišlju se je vršil včeraj, dne 10. t. m. javen ljudski shod, na katerem sta govorila g. Kozler o gospodarskih zadevah in poslanec Gostinčar o delu Slovenske Ljudske Stranke in odzivnem zboru. Shod, ki se je vršil na prostem pred cerkvijo, je bil zelo dobro obiskan. Zborovalci so zelo pazno poslušali govornike ter jim živahno pritrdjevali.

— **Kdo praznike odpravlja.** »Adijo Svetniki«, tako je dne 26. februarja zapisala socialnodemokratska »Zarja« in v uvodnem članku dokazovala, da je cerkev orodje v roki kapitalizma in agentura za kapitalistične kroge. Poudarila je še prav posebno, da ta cerkveni odlok odpravi sedem dni počitka v letu, katerega delavec tako neobhodno potrebuje. »Škof je po nalogu iz Rima podaljšal delavskim trpinom njih trpljenje za sedem dni v letu, s svojim odlokom jim je zagrnul sedem lepih in svetih trenutkov, ki so bili kakor mejniki v delavskem koledarju, od katerih in do katerih so se šteli tedni in dnevi, sedem kratkih trenutkov, ko se je pregnana delavska mašina, upehana črna živina izpremenila v — človeško bitje.« Tako je pisala »Zarja« 26. februarja. Preteklo soboto pa priobčuje »Zarja« tarif socialističnih tržaških zidarjev, ki pripoznavajo (čujte) samo te-le praznike: Velika noč, Božič, Novo leto in Prvi maj. To dejstvo prav posebno dobro osvetluje rovanje in kričanje socialistnih demokratov zoper odpravo praznikov. Socialni demokratje se pritožujejo čez skrčenje števila praznikov, sami pa niti teh ne drže, ki so še v cerkvi v navadi. Socialni demokratje ne poznajo ne petka ne svetka, zato imajo ravno oni najmanj pravice do kakega zabavljanja v tej zadevi.

— **Imenovanja.** Za višjega ravnatelja kaznilnice v Kopru je imenovan ravnatelj kaznilnice v Gradiški gospod Andrej Pesček, za ravnatelja kaznilnice v Gradiški je pa imenovan oskrbnik hranilnice v Mariboru Jakob Puscolotti.

— **Jesenjsko okrožje Orlov** je imelo včeraj tečaj na Jesenicah. Dopoldne je govoril o telovadbi prof. Malner, popoldne pa koncipijent Marko Natlačen, ki je v krepkih in navdušenih besedah nasiljal, kake kreposti morajo dičiti Orla.

— **Predavanja o Kranjski na Dunaju.** V sredo, 13. marca, ob 3. uri popoldne bo v veliki dvorani dunajske »Uranije« s pomočjo slik predaval g. Jožef Brustmann: »Potovanje v Idrijo«. — V nedeljo, 17. marca, bo v mali dvorani dunajske »Uranije« predaval g. Jožef Brustmann s pomočjo slik: »Alpska in kraška dežela Kranjska«.

— **Petdesetletnica društva zdravnikov na Kranjskem.** Z ozirom na kongres za občo higijeno in ljudsko zdravje v Petrogradu, ki se ga udeležijo tudi nekateri slovenski zdravniki — je Društvo zdravnikov na Kranjskem v svoji zadnji seji sklenilo, da proslavi svojo 50letnico dne 25. junija t. l. Društvo se nadeja, da bodo pri tej priliki počastili zastopniki bratskih zdravniških društev, gospode kolege na deželi pa prosi odbor, da bi cepljenje, ki se po navadi vrši v juniju, tako razvrstili, da bodo omenjeni dan lahko pohiteli v Ljubljano. — »Društvo zdravnikov na Kranjskem je, kakor znano, najstarejše deželno zdravniško društvo v Avstriji poleg »Družbe zdravnikov na Dunaju« pa najstarejše avstrijsko zdravniško društvo sploh. Z dr. Löschner-Maderjevo ustanovo, še bolj pa s svojim vdovskim in sirotinjskim pokojninskim zakladom postalo je važen socialen faktor za kranjske zdravnike. K slavnostnemu zborovanju, h kateremu se povabijo zastopniki oblastev, bo pristop občinstvu prost.

— **Mengiška pivovarna** je pretečeno leto zvarila in prodala nad 27.000 hl piva. Ker se je obrat spopolnil, bo v tekočem letu gotovo prekoračila varjenje lanskega leta.

— **Posnemanja vrednot** Zadruga mlekarne v Predoslju je imela preteklo leto svoj občni zbor za peto upravno leto. Kakor posnemamo iz računskega zaključka, izkazuje mlekarne 3044 K 92 vin. čistega dobička. Članov ima 132. Rezervni fond je narasel na 10.680 K 51 vin. Ker je s tem posloje,

stroji in ves inventar plačan in ima mlekarne že tudi nekaj gotovine naložene, je sklenil občni zbor na predlog načelnika, deželnega poslana Ivana Zabreta, da se odslej odloči vsako leto od čistega dobička gotov znesek 500 do 600 K kot fond za odškodnino vsled nezgod poginole živine, zlasti molznih krav. Odškodnine se bodo razdeljevale po tem načinu, da dobi lastnik poginjele govede tri četrtnine vrednosti. Vzemimo vzgled. Posestniku, ki je seveda član mlekarne, pogine krava, vredna 300 K. Lastnik naznani to mesogledniku in obenem tudi odboru mlekarne. Odbor mu določi tri četrtnine, to je 225 kron, odšteveši morebitno državno odškodnino, ali pa za v silo zaklane živine, izkupil za dovoljeno prodane uporabne dele. Člani so ta predlog z veseljem sprejeli. Čisto naravno, ker s tem sklepom je pokazal odbor, da ima smisel za pravo združeno delo. Kmetovalci bodo pa spoznali, da je v skupnem gospodarskem delu njihova korist in napredek.

— **Iz Mek'nj.** Velika igra »V znamenju križa« je pri napolnjenem domu prelepo izpadla. Ponovila se bode prihodnjo nedeljo, dne 17. t. m., ob pol 4. uri popoldne. Naj nihče ne opusti prilike, da si ogleda prekrasno igro!

— **Glavna skupščina »Matice Slovenke«** bo v nedeljo, dne 17. marca 1912, ob 10. uri dopoldne v magistratni dvorani v Ljubljani. Dnevni red: 1. Ogovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikov. 3. Poročilo blagajnikov o letu 1911. in o proračunu za leto 1911. 4. Poročilo preglednikov računov. 5. Dopolnilne volitve. Po § 12., al. d. društvenih pravil izstopijo letos iz odbora gg.: Dimnik Jakob, Koblar Anton (Kranj), Maselj Fran, dr. Mohorič Fran, dr. Opeka Mihael, dr. Poljanec Leopold (Maribor), Pleteršnik Makso, dr. Sket Jakob (Celovec), Skerbinc Silvester, Zupančič Vilibald. Ostanjejo pa še v odboru gg.: dr. Bezjak Janko, dr. Demeter Bleiweik vitez Trsteniški, dr. Detela Fr., Govekar Fr., vitez Grasselli Peter, dr. Gruden Josip, dr. Ilešič Fr., Koder A., Milčinski Fran, Orožen Fr., Perušek R., dr. Požar Lovro, Senekovič A., Sušnik Iv., dr. Šleibinger Janko, Šubic Ivan, dr. Tavčar Iv., Trstenjak A., Turk Jak., dr. Ušeničnik Aleš, dr. Zbašnik Fr., Zupančič Oton. — Izven Ljubljane: Finžgar Fr., Gangl Engelbert, dr. Kos Fr., dr. Lončar Drag, dr. Murko M. Seidl Ferd., Svetec Luka, dr. Tominec Josip. 6. Volitev računskih preglednikov. 7. Slučajnosti.

— **Kongres za katehetiko.** Na Dunaju bo meseca septembra (od 6. do 11.), torej neposredno pred evharističnim kongresom, veliko zborovanje katehetov. Tajništvo osrednjega odbora je razposlalo obširno vabilo, ki bo po vsebini objavljeno v prihodnji številki »Slov. Učitelja«. Razprave so razvrščene v štiri skupine: A. Metodiška vprašanja. B. Šolske knjige za versvetni pouk. C. Isto — z ozirom na višje šole. D. Slovtvo za katehete. Pokroviteljstvo je prevzel dunajski nadškof eminence kardinal Nagl. Na oklicu je podpisano predsedstvo, in sicer: Prelat dr. Henrik Swoboda, dvorni svetnik in profesor pastoralke na dunajskem vseučilišču; dr. Jos. Göttler, profesor pedagogike in katehetike na vseučilišču v Monakovem; č. kanonik Kundi, mestni dekan in župnik pri sv. Elizabeti na Dunaju; dr. Anton Weber, licealni profesor v mestu Dillingen. — Presvetli knezoškof ljubljanski dr. A. B. Jeglič je na željo osrednjega odbora društvu slovenskih katechetov predlagal, naj si v njegovem imenu izbere zastopnika ljubljanske škofije za ta kongres. Pri zadnjem sestanku v sredo je bil soglasno izvoljen prof. dr. G. Pečjak. Kongres za katehetiko je pojav vsestranskega napredka na katehetskem polju ter velevažna prireditve posebno še za srednješolske katehete. Prav pa je, ako se potrudimo ob tej priliki na Dunaj, v kolikor bodo dopuščale razmere, čas in potreben drobiž, vsi ki imamo opraviti s katehizacijo. Vsiopnica stane 10 K. Za ta znesek pa bo dobil vsak priglaselec obenem tudi publikacije, ki jih sedaj prireajo, in sicer: »Referate des Kongresses für Katechetik, Wien 1912«, in »Ordnung der Verhandlungen des Kongresses für Katechetik, Wien 1912«. Radi stanovanja daje pojasnila, ako se to zahteva, »Das Wohnungskomitee des Eucharistischen Kongresses, Wien I., Stefansplatz 5.« Vprašanja radi kongresa za katehetiko naj bodo naslovljena: »Das Sekretariat des Kongresses für Katechetik, Wien, III., Pfarrhofgasse 1.«

— **Pivovarna v Lescah.** Kakor smo informirani, bo pivovarna v Lescah kljub temu, da je nad njo proglašena konkurz, še naprej varila pivo, med tem časom pa se bo skušalo doseči med upniki in pivovarno sporazumljenje in poravnavo, tako da bi na ta način prizadeti gostilničarji ne trpeli preveč občutne škode.

— **Zet ubil taššo.** V soboto popoldne se je pripravila v Tomišlju Jera Oven s svojim zetom Francetom Šeškarm. Zet je razburjen zagrabil za bet in s tako silo udaril svojo taššo po glavi, da je bila takoj mrtva. Šeškar se je sam javil sodišču.

— **Deklica v plamenu.** V Rožni dolini štev. 179 je Uršula Kos kuhala mazilo za čevlje. Pri tem delu je eksplodiral bencin ter je ogenj vnel srajčko petinpolletne Julijane Kos, ki je dobila po telesu tako hude opekline, da so deklico morali prepeljati v deželno bolnico.

— **Ciganski uboj v Brusnicah** postaja vedno bolj zanimiv. Poročali smo že, da sta se sprla Rihard Reichard iz Kroke in Valentin Rak iz Laškega trga ter sta se obdelovala z noži. Valentin Rak je vsled vbodljavev v levo stegno, ker mu je bila glavna žila prerezana, vsled izkrvavljenja takoj isto noč umrl. Riharda Reicharda pa je orožništvo odpeljalo težko ranjenega v bolnišnico jetnišnice v Novo mesto. Tudi težko ranjena Marija Reichard pričakuje v starem šolskem poslopju smrti; to je brat Rihard sunil s kuhinjskim nožem v trebuh in ji predril pljuča. Jožefa Ful, žena (priležnica) Reicharda, pripoveduje, da njenega moža ni ranil Rak na glavi, temveč da je, ko sta se od alkohola razburjena cigana že pomirila, pridrl na pod več fantov, oboroženih z voznimi ročicami, in da je Reicharda zloglasni in večkrat kaznovani Franc Brulc iz Vel. Brusnic udaril spečega z ročico po glavi, potem da je tudi pristopil črevljarski pomočnik Janez Strniša iz Vel. Brusnic, istotako oborožen, in hotel tudi ta udariti Reicharda po glavi, da je ona, to videvši, skočila s povzdignjenimi rokami k Strniši in ga prosila, naj pusti reveža, ker ima itak že dosti, pri miru. Ker je ta le silil v na tleh ležečega, je rekla, da stvar orožništvu naznani. Strniša ji je zagrozil, da če to stori, se bode njej ravno tako godilo, in pokazal na ubitega Raka, kot temu. Bala se je te grožnje in ovadbo opustila. Ker pa je sedaj Reichard, tudi vsled udarca na glavi, umrl, je naznanila to orožništvu. Ra-teško orožništvo je stvar takoj začelo zasledovati in konfrontiralo več brusniških fantov z ubogo ciganko. Spoznala je ta Brulca kot istega hudodelca, ki je možu zadal smrtonosni udarec na glavo in Strniša, kateri ji je grozil z umorom. Oba sta zaprta. Pripoznata tudi zločin in se sklicujeta na pijanost. Franc Brulc je znan sirovež in je radi enakih slučajev bil že večkrat kaznovan. Ciganka ima pet otročičev in se pri pogledu res v dno duše smilijo. Iz človekoljubja strežejo bolni ciganki domačinke, Brusničanke. Reichard je pokopan na novomeškem pokopališču.

— **S sekiro po glavi** je po nesreči udaril na Glincah devet let stari Franc Remškar 10 letnega Iv. Grunda, katerega so prepeljali v dež. bolnico.

— **Umoril svojega deda.** Iz Sarajeva poročajo, da je 21 let stari Marič ubil svojega 101 leto starega deda in nato samega sebe.

— **Vsakdo naj pazi, kake vžigalice kupi!** Opetovano smo opozarjali naše somišljenike, naj vsak skrbi, da bodo prodajalne, iz katerih si oskrbuje svoje potrebščine, imele naše vžigalice »V korist obmejnim Slovincem«. Ako bi vsak strogo pazil na to, bi imela od tega »Slovenska Straža« velik dobiček. Zадnji čas pa se razširjajo po deželi vžigalice z napisom »Liepa naša domovina«. Opozarjamo, da je te vžigalice založil nek zviti tujec, ki je čisti dokodek od vžigalice »Liepa naša domovina« name-nil — samemu sebi. Z vžigalicami »Liepa naša domovina« ni nobeno narodno-obrambno društvo v kaki zvezi. Opozorite trgovce, odločno zahtevajte od vseh trgovcev in trafikantov, naj prodajajo naše vžigalice, ki so prave le, ako imajo napis »V Korist obmejnim Slovincem« in katerih glavno zalogo ima trgovec g. Menardi v Ljubljani.

Koroške novice.

k V pojasnilo k članku »Narodni boj na Koroškem« (Iz deželnega zbora koroškega), »Slovenec« 8. marca, dodamo sledeče: Lani se je vršila v Celovcu enketa o reformi ljudskega šolstva na Koroškem. Razni zastopniki so izrazili pri tej enketi svoje mnenje o reformi. Tudi mnenja odličnih šolnikov so se prebrala, ki so pismeno za enketo svoje mnenje povedali. Med njimi je tudi znani profesor Gurlitt. V svojem govoru v deželnem zboru se je Grafenauer skliceval na izjavo tega strokovnjaka in trdil, da to, kar je on (Grafenauer) zagovarjal že pred 15 leti, priznava sedaj tudi avtoritete na šolskem polju. Toliko v pojasnilo, da se članek oziroma Grafenauerjev govor ne bo na-pačno razumel.

k Promoviran je bil dne 8. marca g. Blaž Reichmann, c. kr. avskultant v Celovcu, slovenski rojak iz Roža. Čestitamo!

Ljubljanske novice.

Ij Vstopnice za dr. Krekovo igro »Turški križ«, ki se vprizori v nedeljo na Ljudskem odru v nedeljo, dne 17. t. m., se dobe v predprodaji pri vseh odbornicah S. K. S. Z. in vsak večer od 7.—8. ure v Ljudskem domu, II. nadstropje. Cene znižane.

Ij Umrli so v Ljubljani: Marija Pečnik, žena starinoslovca, 81 let. — Matevž Černe, izvošček, 63 let. — Fran Martinec, sin tesarskega mojstra, 3 leta. — Ivana Ravnikar, dijaška gospodinja, 70 let. — Uršula Mavsar, zasebnica, 62 let.

Ij Župan dr. Ivan Tavčar je kot predsednik c. kr. mestnega šolskega sveta obiskal danes slovenske mestne ljudske šole, in sicer na Ledini, na Cojzovi cesti in na Vrtači, pa otroški vrtec na Zaloški cesti.

— Razpisano je na II. državni gimnaziji v Ljubljani mesto veroučitelja s prejemki, določenimi po § 4., zak. z dne 19. septembra 1898., drž. zak. št. 173. Zadnji rok za vlaganje prošnje je 25. marec t. l.

Ij Roparski napad. V soboto zvečer je v neki gostilni na Marije Terezije cesti popihal rešetar Franc Arko iz Vinice ter potem zašel v neko kavarno v šentjakobskem predmestju. Tam se je sešel s tremi neznanimi ljudmi, ki so ga izabili v Mestni log. Prišedši do Doberletove šupe, so se spremjevalci dejansko lotili Arkota ter zahtevali od njega denar, katerega so tudi dobili v znesku 50 kron, potem pa pobegnili proti mestu. Ko je po pobežu lopovov rešetar ranjen obležal v jarku in klical na pomoč, je to čul policijski stražnik in takoj prišel na lice mesta. Po ovadbi je stražnik s svojim tovarišem za zločinci nekaj časa sledil, a naposled zgubil vsako sled. Policija je ukrenila vse potrebno in se ji je še isti dan posrečilo vse tri osumljence aretovati. Policija je prišla Jakoba Zobariča, črevljarskega pomočnika pri Petriču v Konjušni ulici št. 11; brezposelnega delavca Jakoba Kotnika, stanujočega na Opekarski cesti št. 31 in Alojzija Štruklja, ključarja, rojenega leta 1887, v Ljubljani. — O zadevi bomo poročali natančneje ob priliki.

Ij Velik zrakoplov so videli pluti nad Ljubljano v soboto ob tri četrt na 4. uro popoldne. Plul je od juga proti severu.

Ij Sirovina. Ko je v soboto zvečer srečal delavce Ivan Kregar na Zaloški cesti tri usmiljenke, je začel nad njimi vpiti ter jih obdajati z najgršimi priimki. Ko je nastopil stražnik, je tudi ta dobil svojo lekcijo. Preskrbljeno je, da dobi Kregar za to posirovelost pravično plačilo.

Ij Nezgoda z avtomobilom. V soboto popoldne je peljal po Dunajski cesti z avtomobilom šofer Franc Dolinšek in proti železniškemu prelazu pustil vozilo voditi na avtomobilu se nahajajoči Karolini Klopčaverjevi, katera pa vožnje ni večša. Ko pridirja do prelaza, je šla čez cesto kuharica Marija Hlumetzkijeva, katero je Klopčaverjeva z avtomobilom zadela in jo podrla na tla, vsled česar se je kuharica na oči občutno poškodovala.

Ij Lov za tatoma. Ko je šel v soboto skoli pol 8. ure zvečer gostilničar Alojzij Semič na Dunajski cesti št. 21 iz žganje-toča v pritrilčno stanovanje po drobiž, je opazil na tleh ležati črn svinčnik. Ker on takih svinčnikov sploh nima, se mu je to zdela zagonetka. Ko se pripogne in pobere svinčnik, je opazil pod posteljo ležati nekega človeka. Naglo je skočil k vratim, jih zaklenil, potem pa poklical iz gostilne goste, da so se napravili za lov za tatoma. Oborožili so se s sekiro ter pogumno vdrli v sobo. Tu so zaglani vrišči in zahtevali tatu vun. »Te že imamo, saj te imamo, kar vun pojdi!« so bili klici pogumnih možakarjev. Ko so si pa pozicijo natančno ogledali, so opazili, da je bil tat med tem ko je prestrašeni gostilničar šel po pomoč, odnesel pete pri oknu, ki vodi na dvorišče. Kakor se je dognalo, je nepoklicani gost tudi tam prišel v stanovanje, in sicer je ubil šipo ter potem od znovanj odprl okno in šel v sobo. K sreči je Semič tatu še pravočasno opazil, kajti ko bi ne bil šel sam v sobo po drobiž, bi ga mu bil pa odnesel pod posteljo skriti pasazir.

Ij Zvita tatca. Aretovana je bila v soboto Vida Ilersičeva, rojen. 1894 v Zapužah ter pristojna v Zgornjo Šiško. Navedenka je prišla Mgnoli teden k neki postrežnici č. g. Jovana ter se ji predstavila za sestrično g. Jovana. Postrežnico je znala navihanka tako premotiti, da si je smela ogledati stanovanje ter pri tem ukradla neko sliko. Dognalo se je, da je navedenka tudi po trgovinah jemala blago na tuja ime. Sumi se pa tudi, da je navedenka pokradla v zadnjem času blago z mle-karskih vozičkov in se je tudi pri nji dobilo nekaj takega blaga. Oddali so jo sodišču.

Štajerske novice.

Š Umrli je v Gradcu vdova dvor-nega svetnika Helena Ledenig, stara 77 let.

Š Ogenj. V Kamnici pri Mariboru je zgorela gostilničarju Anton Vogrin-cu uta s senom vred. Škode je 1700 K.

Š Umrli je v Luki pri Zidanem mo-stu bivši oskrbnik loške graščine g. V. Fon. — V Konjicah pa je umrl Ivan Bezenšek, tamošnji občinski odbornik.

Š Umrli je upokojeni učitelj kaznil-nice Karla g. J. Goršič.

Telefonska in brzojavna poročila.

SHODI V BELI KRAJINI.

Karlovec, 11. marca. Liberalci so več-raj na shodih v Črnomlju, Metliki in na Vi-nici popolnoma pogoreli. Ob 8. uri zjutraj je bil napovedan večeraj liberalen shod v Črnomlju pri Lacknerju. Iz Ljubljane sta prišla »neodvisna kmeta« dr. Ravnihar in Reisner. Volivci so šli vsi k županu na shod deželnega glavarja. Liberalci so pri Lack-nerju nekoliko razlagali svojo močrost črnomljskim gostilniškim gostom, potem pa jo odkurili med splošno veselostjo. V Metliki je bil shod ob 8. uri zjutraj. »Neodvisni kmet« dr. Triller iz Ljubljane je prišel dolgočasit ljudi. Navzoči so bili na Trillerjevem shodu metliški liberalci, voli-vec nobeden. Triller jo je hitro odkuril. V Vinici je imel Mazelle shod ob 11. dopol-dne. Prišlo je le par radovednežev, nekaj nevolivcev in par liberalnih volivcev, sku-paj kakih trideset oseb, liberalci klaverno odšli, popogoreli so popolnoma.

Karlovec, 11. marca. Shod S. L. S. je bil večeraj v Črnomlju ob pol 8. uri zjutraj pri županu. Vlivci — nad 400 — so napol-nili vse prostore in hodnike. Velikansko je bilo navdušenje za Slovensko Ljudsko Stranko, nepopisne ovacije stranki in de-želnemu glavarju dr. Šusteršiču ter poslancu dr. Korošcu. V Metliki je bil naš shod ob pol 10. Velika društvena dvo-rana je bila nabito polna, deželni glavar dr. Šusteršič sprejet z navdušenimi ovaci-jami. Govorili so poslanec Demšar, de-ž. glavar dr. Šusteršič, poslanec dr. Ko-rošec, volivec Cesar, župan Jutraš in drugi. Velikansko je bilo navdušenje za Slovensko Ljudsko Stranko, kandidatura Dermastijeva sprejeta soglasno. V Vinici je bil naš shod ob 3. uri popoldne. Prostori pri Benetiču so bili natlačeno polni, ogrom-no ljudstva je bilo še zunaj pri oknih. Zbrana je bila cela Vinica; kaj takega še Vinica ni videla. Deželni glavar dr. Šusteršič in dr. Korošec sta bila sprejeta z ne-popisnimi ovacijami, ki so se ponavljale ves čas. Govorili so dež. glavar dr. Šusteršič, dr. Korošec, volivec Šterk, predsednik duhovni svetnik König. Kandidatura Der-mastijeva je bila sprejeta soglasno. Ljud-stvo se kar ni moglo ločiti od poslancev. Med velikanskimi ovacijami je zapustil deželni glavar Vinico.

Karlovec, 11. marca. Včeraj so se vršili ob krasnem vremenu volivni shodi po celi Beli Krajini. Posebno znameniti so bili shodi Slovenske Ljudske Stranke v Črnomlju, Metliki in Vinici, kojih je se ude-ležil deželni glavar Šusteršič. Deželni gla-var je poudarjal, da ni imel namena pose-gati osebno v volivno borbo, a dognal je, da delajo Mazelletovi priganjaci z goro-stasnimi lažmi in obrekovanjem zoper de-želno gospodarstvo in deželni odbor, pri-znava vsaki stranki pravico, potezati se za mandat, a le na podlagi resnice, ne pa na podlagi laži in obrekovanja. Deželni gla-var zavrača med burnimi klici ogorčenja gorostasne laži nasprotnikov in dokaže ob roki uradnih številk vzorno gospodarstvo sedanjege deželnega odbora v prid deželi in kmečkemu ljudstvu. Velikansko, nepo-pisno je bilo navdušenje, kandidatura Dermastijeva sprejeta soglasno. Deželnemu glavarju so se prirajale velikanske ovacije.

Karlovec, 11. marca. V Podzemlju in Gribljah so se natepli liberalni razgrajaci pod vodstvom Ribnikarja na shod Sloven-ske Ljudske Stranke, ki je bil napovedan pod milim nebom. Ker je postal vsled raz-grajanja shod na prostem nemogoč, šli so naši pod streho in tam krasno zborovali. Kandidatura Dermastijeva je bila povsodi sprejeta soglasno, navdušenje veliko. — V Semiču, Gribljah in Vranovcih je govoril krasno načelnik štajerske Kmečke zveze državni poslanec kmet Roškar. Kmetje so bili vsi navdušeni.

ADMIRAL — ŽUPAN V PULJU?

Pulj, 11. marca. »Omnibus« poro-ča, da namerava vlada potom cesarske naredbe občinski red za mesto Pulj preurediti tako, da bo župan admiral, njegovi svetovalci pa bodo izvoljeni po proporenem volivnem redu in sicer v štirih volivnih razredih, od katerih bi naj bili trije cenzus-razredi. Potrjena ta vest še ni.

ZANIMIV DEMENTI.

Dunaj, 11. marca. Bivši vojni mi-nister Pitreich izjavlja, da je vest »Pester Lloyd«, da se sedanji vojni minister Auffenberg, takrat brigadir,

izdelal spomenico o pohodu čet na Ogrsko v svrhu pacifikacije te uporne dežele in jo izročil vojnemu minist-rstvu, popolnoma neutemeljena.

VOJNI MINISTER NI DEMISIONIRAL.

Budimpešta, 11. marca. »Ogrska korespondenca« izjavlja, da je vest, da je vojni minister Auffenberg podal ce-sarju demisijo, neresnična.

HOFRICHTER ZBOLEL.

Dunaj, 11. marca. Hofrichter je zbo-lel na pljučni tuberkulozi.

POŽAR V HOTELU.

Chicago, 11. marca. V nekem tu-kajšnjem hotelu je izbruhnil velik po-žar. V hotelu se je nahajalo 200 oseb. 11 je mrtvih, 7 pogrešajo, 20 je smrtno-nevarno opečenih.

AVIATSKA NESREČA.

Pariz, 11. marca. Aviatka Drian-court, mati treh otrok, je padla iz svo-jega aeroplana 30 m globoko in izdih-nila.

RUDARSKO GIBANJE.

Most, 11. marca. Tukaj se je vršil rudarski shod. Do sklepa ni prišlo, pač pa so se spri centralistični in avtono-mistični socialni demokrati.

Duchov (Dux), 11. marca. Tukaj in v Charbovici (Karbitz) se je vršilo več rudarskih shodov. Sklenilo se je z de-lodajalci stopiti v nova pogajanja.

Essen, 11. marca. Prvi štrajkovski dan je mirno pretekel. V štrajk je sto-pilo le malo število delavcev.

ZAŠTRUPLJENJA Z METYLALKO-HOLOM.

Perolin, 11. marca. Tukaj se je zo-pet pripetilo veliko smrtnih slučajev zastrupljenja z metylalkoholom.

PREKINJENE BRZOJAVNE ZVEZE MED SMIRNO IN CARIGRADOM.

Car'grad, 11. marca. Brzojavne zveze med Carigradom in Smirno so prekinjene.

Vse davčne urade je zažgalo v Val-ladolidu več tisoč delavcev kot protest proti občinskemu davku. Došle orožni-ke so demonstrantje sprejeli s kamen-jem.

Lakota v Rusiji. »Lokalanzeiger« poroča iz Peterburga: Lakota v Rusiji grozno razsaja. V guberniji Samdza strada 9000 oseb. Prebivalstvo mori le-gar in druge bolezni.

Primorske vesti.

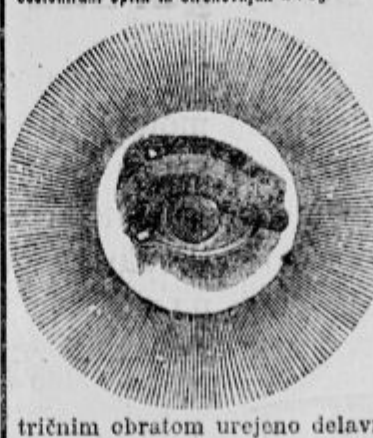
p Časnikarske novosti. Konsorcij »Edinosti« je odstopil lastništvo lista novi »Zadruge«. Iz uredništva sta iz-stopila dr. Požar in Ekar.

— Smrtna kosa. Nenadoma je umr-la soproga tržaškega c. kr. redar-stvenega kanclista g. Frana Gulina, go-spa Josipina Gulinova. — Umrli je v bolnici pri Sv. Mariji Magdaleni 28let-ni Ivan Milič, poznan posebno med šentjakobskimi Slovenci.

p Novo gimnazijsko poslopje v Gorici. Vlada se je odločila za nakup Formentini-jeve palače v ulici Ponte nuovo, ki je last grofa Alfreda Coroninija, v svrhu, da se-zida na obširnem prostoru, ki je združen z imenovano palačo, novo gimnazijsko poslopje, kjer bode obilo in jako primerne-ga prostora tudi za igrišče. Z zgradbo novega gimnazijskega poslopja se namerava pri-četi, ako bo le mogoče, že v letošnji jeseni, najpozneje pa drugo leto. Ni izključeno pa, da bi se tam ne zgradila tri poslopja, in sicer jedno za slovensko, drugo za italijan-sko in tretje za nemško gimnazijo. Sedan-ja palača se bode istotako porabila v šolske namene, bodisi za knjižnico, za kabinete itd.

Fr. P. Zajec, Ljubljana, Stari trg 9

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblašteno kon-sultiran optik in strokovnjak svoj

tričnim obratom urejeno delavnico.

Ceniki brezplačno.

optični zavod kotšipalnik, očala na-tačno po znanstvenih in zdravniških pred-pisih, toplot-mere, zrako-mere, dalno-gleda i. t. d. Vsa popra-vila izvršu-jem točno in solidno v svoji po naj-novejšem si-stemu elek-tričnim obratom urejeno delavnico.

Ceniki brezplačno.

Išče se izvežban, tudi strojepisja zmožen

solicitator

za odvetniško pisarno na deželi. Poizve se pri upravi »Slovenca«.

* Z najboljšim uspehom bodo cer-kveni zbori proizvajali nove Gerbičeve Marijine pesmi »Slava nebeške kralji-ce«. Cena partituri 3 K, posameznim glasovom po 60 h.

Molitve novega brevirja olajša najbolj direktorij za leto 1912. pod naslovom: »Ordo divini officii«. Ta knjižica odpomore zamudnemu iskanju in izklju-čuje vsaki dvom glede predpisanih molit-tev. Dobi se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani za ceno 1 K 10 vin.

Tržne cene.

Cene veljajo za 50 kg.

Budimpešta, 11. marca 1912.

Pšenica za april 1912	11.76
Pšenica za oktober 1912	10.92
Rž za april 1912	10.23
Rž za oktober 1912	9.12
Oves za april 1912	10.04
Oves za oktober 1912	8.36
Koruza za maj 1912	8.78
Koruza za julij 1912	8.69

768

Globoko užalostenega srca na-znanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem bridko vest, da je naš ljubljani soprog, oče, brat in stric, gospod

Matevž Černe

izvošček in posestnik

včeraj v nedeljo, dne 10. marca t. l. ob 1/4 4. popoldne, previden s sv. za-kramenti za umirajoč, v 63. letu starosti blaženo zaspal v Gospodu.

Pogreb dragega rajnika bo v to-rek, dne 12. marca ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Krakovska ulica 6, na pokopališče k Sv. Križu.

Nepozabnega priporočamo v mo-litvah in blag spomin.

Sv. maše zadušnice se bodo slu-zile v Trnovski cerkvi

V Ljubljani, dne 11. marca 1912.

Žalujoči ostali.

Dr. B. IPAVIC

asistent oddelkov za ženske bolezni in za porodništvo deželne bolnice

ordinira sedaj Dalmatinova ulica št. 11, poleg hotela »STRUKEJ«.

766

Gospodična

ki je z dobrim vspehom dovršila trgovski tečaj (na dekl. liceju) želi primerne službe. — Blag. po-nudbe pod št. 617. na upravništvo.

URA z verižico za samo kron 2.20.

Vsled nakupa velike zaloge ur, raz-pošilja šlezjska tovarna: 1 prekrasno pozlačeno 36 ur idočo precizijsko-an-ker-uro z lepo verižico za samo K 2.20, ter 3let-nim pisanim jamstvom. Pri nakupu 3 koso-va cena K 6.—, 5 kos. K 9.—. Pošilja proti povzetju

prusko - šlezjska izvozna tvrdka A. Gelb, Krakow 340.

Za neugajajoče denar nazaj. 3734

Dobro vino

je na prodaj v kmetskih kletah; posreduje Posojilnica v Kaštelu pošta Buje v Istri. 690

Izurjena prodajalka

se sprejme za modno trgovino in drob-nino, vešča tudi nemškega jezika. Po-nudbe pod šifro „100“ na upravo lista.

Ivan Racin, Novi Vodmat, Ljubljana

izdelovalnica harmonijev po ameriškem si-stemu. Izdelujejo se vsake vrste harmoniji, spe-cijalno po naročilu. Harmoniji se lahko ogle-dajo, ne da bi se sililo k nakupu. Cenik gratis in franko. 765

POZOR!

Priporoča se na novo urejena

trgovina črevljev**A. Schweitzer**

Ljubljana, Prešernova ul. 48

Popolnoma novo blago iz najboljših tovarn. Črevlji po meri. Popravila po smernih cenah. Gumijevi podpetniki se prodajajo in pritrdijo. Izdelovanje in popravila lovskih in turistovskih črevljev. Pravi ameriški črevlji. Pristne ruske galoše po zelo nizki ceni. Telovadni črevlji.

427

Važno! Za dijake posebne nizke cene.

KNJIGOTRŠTVO.

* **Življenjepis arskega župnika Janca M. Vianega** obsegajo letošnje Šmarnice v zvezi z razlago lavretanskih litanij. Življenjepis tega čudovitega moža in vnetega spovednika je izredno zanimiv in bodo verniki z veliko vnemo sledili šmarnični pobožnosti in ima knjižica trajno vrednost, da jo priporočamo še posebej za domače premišljevanje in domače berilo. — V platno vezan izvod velja 2 K.

* **»Ne v Ameriko!«** Ta naslov ima 16. zvezek Ljudske knjižnice. Alešovec je napisal to povest na podlagi resnične zgodbe, ki pred očuje nevarnosti Amerike, vzbuja ljubezen do rodne grude in odvrta brava od želje hiteti čez ocean bogatih tujcev. Alešovec pripoveduje na tisti mični, domači in živahni način, ki je le njemu lasten. Nauk, ki veje iz cele povesti: Ljubo doma, kdor ga ima, se bo utisnil bravcu globoko v srce. Povest je izšla v Katoliški Bukvarni v Ljubljani in velja 1 K 50 h, vezano 2 K 40 h.

* **P. Angelik Hribar: postni in velikonočni napevi** za mešani zbor so pravkar izšli v zalogi Katoliške Bukvarne v drugem natisu. Te pesmi našega priljubljenega skladatelja so bile že več let popolnoma razprodane. Na vsestranske želje jih je Katoliška Bukvarna zopet izdala, kar je gotovo ustrezno vsem našim cerkvenim zborom, ki bodo brezdvomno v obilem številu segli po njih, jih marljivo gojili in proizvajali v postnem in velikonočnem času. Partitura stane 2 K, glasovi so pa po 50 vin.

Kupujte le vžigalice: »U korist obmejnim Slovincem!«

Spomladni kostumi

so v ogromni izbiri v vseh najnovejših barvah, kroju in vzbujujočega diča po priznanih nizkih cenah. Velika zaloga narejenih oblek za gospode in dečke ter konfekcija za dame in deklice 750

Angleško skladišče oblek**O. Bernatovič, LJUBLJANA, Mestni trg 5.****Gospodarska zveza v Ljubljani**

ima v zalogi belomesnati kranjski

semenski krompir

Sprejema tudi naročila za semensko ajdo, oves, fižol, trave in vse vrste drugih semen. 751

- Zaloga pristnih domačih vin. -

Priznana specialiteta!

Namočena, surova 528

polenovka

na poseben način pripravljena in v to porabno **OLJE** se dobiva vedno pri

Josipu Polaku, trgovcu, Sv. Petra cesta 9, Ljubljana.

DUNAJ

LONDON

PARIS

RIM

3380

MASTIN

ki se dobiva pri vsakem trgovcu. Svetovnoznani doktorja pl. Trnkóczyja kranjski redilni in varstveni prašek za živino. Na razstavih je dobil prve medalje, od živinorejcev na tisoče zahvalnih pisem. Dobiva se po pošti, najmanj pet zavojev za 2 K 70 v.

Olimpija krema brez maščobe, lepilo prve vrste, je najboljša in najuspešnejša sredstvo za odstranjenje vsakovrstnih kožnih napak, kakor so pege, izpuščaji, lišaji, mozolj itd. Mali lonček K 1-20, veliki lonček K 2-.

Olimpija puder rožnat, bel in creme, daje licu svežo in posebno sijajno mladostno polt, in je popolnoma neškodljiv. Škafulja 1 K 50 v.

Pomada za rast las krepi lasišče in zabranjuje izpadanje las. Lonček 1 K 20 v.

Osipalo prašek za otroke in odrasle, vojake, turiste. — Karton 30 vin.

Mazilo zoper ozeblino. Sredstvo zoper ozeblino. — Lonček z navodlom o rabi 80 vin, tucat 8 K.

Otroško mazilo je za otroke z ožuljenimi mesti. — Lonček z navodlom 40 vinarjev, tucat 4 K.

Lekarna Trnkóczy, zraven rotovža, v Ljubljani. Razpošiljanje po pošti. — Prva največja eksportna trdnja. — Preizkušeno lekarniško blago Drogerijske cene. — Mastin za živinorejce. — Telefon 190. 3481

1878

Naročajte novi jubilejni cenik s koledarjem

1912

Edino zastopstvo za celo Kranjsko

Puch⁶-koles

druge vrste kolo ... K 90.—
finejše ... 110.—
svetiljka ... 5.—
prosti tek ... 20.—

Vse kolesarske potrebščine po najnižjih cenah.

Nov cenik in lepi plakati gratis po pošti.

Najboljši

šivalni stroji
Pouk v vezenju
brezplačno.

Koristni lepi kroji za obleke pri naročilu šivalnega stroja gratis.

Cenik po pošti zaslonj.

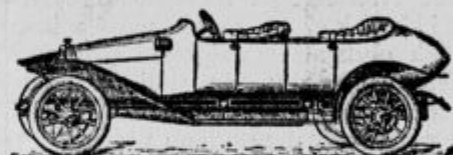

Največja in najbogatejša tovarniška zaloga
precizijskih ur
zlatnine srebrnine
briljantov.

Lastna tovarna ur v Sviči.
Konkurenčne ure
K 3-50, K 4.—, K 5.—.

Fr. Čuden, Ljubljana

urar, trgovec in posestnik; delničar družbe Union-Horlogère.

Naznanilo!

Cenjenim športnim krogom, kolesarjem, motoristom, imetnikom avtomobilov, podjetnikom motornih in strojnih obratov, si dovoljujem vljudo naznanjati, da smo ustanovili iz moje sedaj obstoječe trdnje Karel Čamernik javno družbo, katero bomo vodili odslej pod imenom

Karel Čamernik & Ko.**LJUBLJANA. Dunajska cesta 9-12. LJUBLJANA.**

Specijalna trgovina s kolesi, motorji, avtomobili in vsemi posameznimi deli. Avtomobilna garaža in mehanična delavnica.

V družbo je stopil gospod Oton Wolf, znani avstrijski avtomobilni dirkač, strokovni učitelj za avtomobilna vozila, dolgoletni prvi monter v oddelku za motorje in avtomobile pri trdnji J. Puch, akcijska družba v Gradcu.

Družba bo razpolagala z vozili in blagom le prvovrstnih tovarn, z najboljšimi delavskimi močmi, tako, da ji bo mogoče vsa izročena dela izvršiti strogo solidno, ceno in odgovarjajoče vsem strokovnim predpisom.

Medtem, ko izrekam najtoplejšo zahvalo za dosedaj in v tako obilni meri izkazano zaupanje, prosim, da p. n. športni krogi to zaupanje preneso tudi na sedanjo trdnjo.

Beležimo

z odličnim spoštovanjem

Karel Čamernik & Ko.